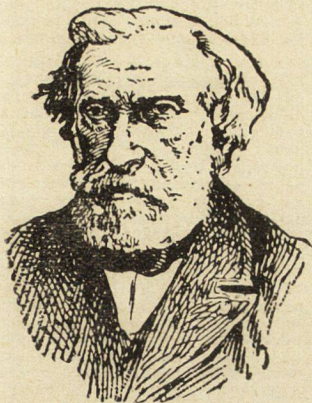

си. Следъ едно крѣгло десетгодишно мълчание, се явяватъ „Миновънъ“ (1866) и „Хамлетъ“ (1868) — двѣтѣ майсторски творения на Т., които прославятъ името му, и той се домогва до най-високото стѣпало, до

Амбруазъ Тома

което може да достигне единъ музикантъ въ Франция: 1871 бива назначенъ директоръ на консерваторията (на мѣстото на Оберъ) — преди това още, 1851 той заема мѣстото на Спонтини въ Академията, а 1868 — кавалеръ на „Почетния легионъ“. Къмъ последния периодъ на творчеството му се отнасятъ оперитѣ „Gille et Gillotin“ (1874) и „Франческа да Рамини“ (1889). Съ своитѣ две опери — „Миновънъ“ и „Хамлетъ“ — Т. заема едно почетно мѣсто въ историята на французската опера. Между къснитѣ французски композитори на XIX в. той е, покрай Бизе и Гуно — най-популярния. Въ тѣзи 2 творения, макаръ че има нѣмско и италианско влияние, тѣ носятъ характернитѣ черти на французския музикален духъ — грациозна мелодика и изященъ ритмъ. — Ценна е оригиналността на творческитѣ хрумвания у Т.: той си служи съ концертни и виртуозни елементи въ своитѣ опери,

и пише прекрасни колоратурни партии (Филина, Офелия). Освенъ опери, той е писалъ: една фантазия за пиано съ оркестъръ, едно клавирно, по единъ струненъ квартетъ и квинтетъ, една меса, нѣколко мотета, единъ Реквиемъ, две кантати (едната въ честъ на Буалдийо), мжжки квартети и клавирни нѣща.

Томасшуле, нѣм. Thomasschule — едно свѣтловно прочуто съ своя хоръ, въ Лайпцигъ, учебно заведение. Хорътъ е образуванъ отъ избрани питомци на училището, и участвува въ музикалната частъ при службитѣ въ църквата. (Томаскирхе) Кантори — ръководители на хора, и сѣщевременно и учители по пѣние въ Т. — сж били видни личности отъ историята на музиката, между които: Йох. Шайнъ, Йох. Кунау, Йох. Себ. Бахъ, Йох. Адамъ Хилеръ, Мориц Хауптманъ и др. Сега канторъ е Карлъ Шраубе.

Томасъ, Куртъ — Thomas, Kurt — композитѣ, род. 25 май 1904 въ Тьонингъ (Силезия), училъ при К. Фридрихъ въ Ленепъ, Х. Индерау въ Барменъ, Лудвигъ, Грабнеръ, Тайхмюлеръ и Хохофлеръ въ Лайпцигъ, и при А. Менделсонъ въ Дармщадт. Собствената област на неговото творчество е църковната (хорова) музика, въ която той, следъ изпълнението 1925 на Месата въ a-moll отъ хора на Томаскирхе въ Лайпцигъ, заема постепенно едно хубаво мѣсто. Творби: „Серенада“ за оркестъръ, клавирно, струненъ квартетъ, по една органова, клавирна, цигулкава, флейтова и челова сонати, шестъ 2-гласни инвенции за пиано, 137-ми псаломъ — a cappella, „Страданията по Марка“, кантата „Ерусалимъ“, „Седемтъ свѣщи“, 90-ти псаломъ за баритонъ-соло, 6-гласенъ смѣсенъ хоръ и оркестъръ, кантата „Широко е свѣтътъ, кжъ е животътъ“ за сопранъ, теноръ-соло, смѣсенъ хоръ, струненъ оркестъръ и цембало, „Коледа на оратория“ a cappella, мотети, клавирни инвенции. Т. е учителъ въ консерваторията и църковно-музикалния институтъ въ Лайпцигъ, 1927 е получилъ пруската Бетховенова награда.

Томашекъ, Йоханъ Венцелъ — Tomaszek, Johann Venzel — виденъ